سه‌شنبه ۹ مرداد ۱۴۰۳
شماره ۴۱۹۵
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

دموکرات‌ها پس از طی روند مسالمت‌آمیز جایگزینی بایدن در روندی صعودی قرار گرفته‌اند

کامالا رو به بالا

فاطمه بریمانی
خبرنگار گروه جهان‌شهر

جان تازه‌ای در حزب دموکرات دمیده شده است. با اعلام کناره‌گیری جو بایدن ۸۱ ساله از رقابت انتخاباتی و انتخاب معاون او، کامالا هریس برای رقابت مقابل دونالد ترامپ، کمپین دموکرات‌ها درحال صعود است. پس از رسوایی به بار آمده مناظرات انتخاباتی بایدن و ترامپ، بایدن تحت فشارهای هم‌حزبی‌هایش، در ۲۱ جولای ۲۰۲۴ (۳۱ تیر ۱۴۰۳) از رقابت‌ها انصراف داد و از معاون خود برای جایگزینی حمایت کرد. با کناره‌گیری بایدن، حامیان مالی حزب که با تحت فشار قرار دادن دموکرات‌ها بنا داشتند بایدن را از صحنه رقابت کنار بگذارند، دوباره به سمت حزب بازگشته‌اند. آمارها حاکی است هریس با انتخاب‌های هوشمندانه در ۱۰۰ روز باقی‌مانده تا انتخابات، می‌تواند کمپین خود را به‌گونه‌ای سامان دهد که حتی منجر به تکیه او بر کرسی کاخ سفید شود. بازگشت حامیان مالی، اقبال حامیان جدید به حزب دموکرات، فعال شدن فضای رقابتی میان برخی اقشار و گرایش مستقل‌ها به هریس نشان‌دهنده این است که اگر نامزد دموکرات‌ها گام‌های پیش رو را هوشمندانه بردارد، شانس پیروزی در انتخابات ۲۰۲۴ و راهیابی به کاخ سفید را خواهد داشت.

جایگزینی آرام

احتمال کناره‌گیری بایدن، برای برخی اعضای حزب نگرانی‌هایی مبنی بر چالش جایگزینی به وجود آورده بود. گمانه‌هایی مبنی بر سایه پدرخوانده‌ها در حزب و فشار آنها بر تصمیم‌گیری برای نامزد نهایی مطرح می‌شد. تعداد نامزدهای قدرتمند جایگزینی با بایدن از انگشتان یک دست فراتر می‌رفت. به طور بالقوه رقابت اصلی میان هیلاری کلینتون، میشل اوباما و کامالا هریس بود. با فضاسازی‌های صورت‌گرفته، احتمال نامزدی میشل اوباما به شکل پررنگ جلوه داده می‌شد. جناح نزدیک به او با اتکا به یک نظرسنجی که نشان می‌داد میشل اوباما تنها کسی است که می‌تواند در رقابت رویارو با ترامپ او را شکست دهد، درصدد فیصله بخشیدن به این موضوع بود. با این حال کناره‌گیری بایدن و نادیده گرفتن معاون او به شکل همزمان، کمر دموکرات‌ها را می‌شکست. با حمایت بایدن از هریس و سپس پیوستن سریع خانواده کلینتون به این صف، میشل اوباما در محاق قرار گرفته و نهایتا اوباماها نیز چاره‌ای جز پیوستن به صف حامیان معاون رئیس جمهور نیافتند. بدون وقوع جنگ قدرت در حزب، آن هم تنها در فاصله چند ماه تا انتخابات دموکرات‌ها به شکست مجدد در رقیب خود امیدوارند.

دشت ۲۰۰ میلیون دلاری

راب فلاهرتی، معاون مدیر کارزار انتخاباتی هریس در شبکه اجتماعی ایکس اعلام کرد کمپین انتخاباتی هریس «ظرف کمتر از یک هفته ۲۰۰ میلیون دلار پول جمع‌آوری کرده است.» او همچنین عنوان کرد: «۱۷۰ هزار داوطلب جدید نیز به این کارزار ملحق شده‌اند.» هریس برای جلب حمایت اعضای حزب و حامیان مالی تنها سه ماه فرصت دارد. اهداکنندگان مالی نقش موثری را در حزب ایفا می‌کنند. آنها می‌توانند بر تصمیمات حزب نیز تاثیرگذار باشند. پس از افتضاحی که با مناظره بایدن و ترامپ رخ داد، بسیاری از حامیان مالی کمپین انتخاباتی بایدن حزب را تحت فشار قرار داده و برنامه‌ای برای کناره‌گیری بایدن از انتخابات طراحی کرده بودند. گروهی از حامیان مالی بزرگ دموکرات‌ها ۱۰۰ میلیون دلار در یک صندوق گردآوری کردند و بنا بود از نامزدی یک مهره جایگزین حمایت کنند. به گزارش روزنامه نیویورک تایمز تعدادی از حامیان پس از انتشار آمارهای مناظره بایدن و ترامپ، حدود ۹۰ میلیون دلار کمک وعده داده شده خود به کارزار بایدن را متوقف کردند. برخی حامیان دموکرات‌ها نیز «تهدید» کردند که ممکن است کمک مالی خود را غیر از بایدن از سایر نامزدهای دموکرات- که برای کرسی در مجلس نمایندگان و سنا همزمان با انتخابات ریاست جمهوری تلاش می‌کنند- سلب کنند.

رید هیستینگز بنیانگذار نتفلیکس، گیدئون استاین کمک‌کننده ۳٫۵ میلیون دلاری به بایدن، ابیگیل دیزنی از وارثان کمپانی فیلمسازی دیزنی و تعدادی دیگر هشدار داده بودند درصورت باقی ماندن بایدن در رقابت‌ها حمایت‌های خود از حزب را کم می‌کنند. در وضعیتی که بسیاری از این حامیان تا انتخاب جایگزینی جوان‌تر برای بایدن کمک‌های وعده داده شده خود را متوقف کرده بودند، حالا با انتخاب هریس حمایت‌هایشان را روانه حزب کرده‌اند. کمپین هریس اعلام کرده این نامزد برای حضور در کورس رقابت، مرز ۲۰۰ میلیون دلاری کمک‌های مردمی را رد کرده است. این کمک‌ها و حمایت‌ها از جانب طرفداران وی در همان ساعات اولیه پس از کناره‌گیری بایدن اعلام شد. ۶۶ درصد از کمک‌های مردمی نیز ظرف ساعات اولیه به صندوق کمپین هریس واریز شدند.

مستقل‌ها متمایل به هریس

رشد ۸ درصدی محبوبیت هریس در نظرسنجی‌های اخیر شرکت ایپسوس ظرف یک هفته نشان‌دهنده مثبت بودن واکنش جامعه به کناره‌گیری بایدن و جایگزینی‌اش با هریس است. شرکت ایپسوس به سفارش ای بی سی نیوز نظرسنجی‌ای با محوریت محبوبیت هریس پس از کناره‌گیری بایدن برگزار کرده که در آن محبوبیت معاون رئیس جمهور ۴۳ درصد ثبت شده، درحالی‌که این درصد در نظرسنجی قبلی، ۳۵ درصد بوده است. نظرسنجی‌ها همچنین محبوبیت هریس در میان مستقل‌ها را ۴۴ درصد ارزیابی کرده‌اند. هفته گذشته این آمار ۲۸ درصد بود. او و محبوبیت خود در میان مستقل‌ها را تقریبا ۱٫۵ برابر کرده است. اگر نامزد دموکرات‌ها بتواند بدون چالش به نامزد نهایی حزب تبدیل شده و روند رو به رشد کنونی را ادامه دهد، جمهوریخواهان چهارسال دیگر در حسرت حضور در کاخ سفید خواهند ماند.

روح تازه دموکرات‌ها

«چرخشی ناگهانی» عنوانی است که توسط نشریه پولیتیکو به اتفاقی که اکنون با روی کار آمدن هریس درون حزب دموکرات‌ها رخ داده، نسبت داده شده است. دموکرات‌ها که تاکنون با هراس شکست بایدن در مقابل ترامپ روز را شب می‌کردند، یکباره با حضور هریس درحال تجربه حسی تازه هستند. تیم والز، فرماندار مینه سوتا و معاون احتمالی هریس، صبح یکشنبه در مصاحبه‌ای با شبکه تلویزیونی سی‌ان‌ان گفت «اینجا انفجاری از انرژی وجود دارد.» نظرسنجی وال استریت ژورنال از اشتیاق ۸۱ درصدی دموکرات‌ها برای روی کار آمدن هریس خبر داده است، اشتیاقی که درخصوص بایدن به ۳۷ درصد می‌رسید.

چرا با وجود محرومیت دولت‌ها از المپیک به‌دلیل مبادرت به جنگ، رژیم صهیونیستی مستثنی شده است

پوزخند به ایده جدایی ورزش از سیاست

مهراد زمانی
خبرنگار

۱۳ کشور در گذشته به دلایلی مانند جنگ، مواضع سیاسی یا نقض قوانین کمیته ملی المپیک از حضور در المپیک محروم شده‌اند. سال ۱۸۹۶ بود که اولین دوره المپیک با ۳۱۱ ورزشکار از ۱۳ کشور در ۹ رشته ورزشی در آتن برگزار شد. از آن سال تاکنون ۳۲ دوره المپیک در شهرهای مختلف دنیا برگزار شده و در هر دوره تعداد کشورها، ورزشکاران و رشته‌ها افزایش یافته است. حالا سی‌وسومین دوره المپیک در پاریس با چند تحریم آغاز به کار کرده است. از اتفاقات مهم این دوره از حمایت و تشویق فلسطین و هو شدن کاروان اسرائیل و افزایش درخواست‌ها برای تحریم ورزشکاران صهیونیستی است. درحالی‌که تیم ملی فوتبال صهیونیست‌ها روز پنجشنبه برای بازی افتتاحیه بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۲۴ پاریس به میدان رفت، این صدای حمایت از فلسطین بود که از تشویق این تیم بلندتر بود. همه چیز اما به همین حمایت‌ها ختم نمی‌شود. مردم می‌گویند به دلایلی که دوره‌های قبل کشورهای دیگر از حضور در المپیک محروم شدند، صهیونیست‌ها هم باید محروم شوند. از سال ۱۹۴۸ که صهیونیست‌ها برای اشغال فلسطین به این کشور آمدند تاکنون چند دوره المپیک برگزار شده که کشورهای مختلفی در آن شرکت نداشتند.

تاریخچه تحریم‌ها به چه دوره‌ای برمی‌گردد؟

اولین ممنوعیت در بازی‌های المپیک تابستانی ۱۹۲۰ در آنتورپ بلژیک صورت گرفت، دوسال بعد از اتمام جنگ جهانی اول جایی که آلمان، اتریش، مجارستان، بلغارستان و ترکیه به دلیل نقش و مشارکت در جنگ جهانی اول از حضور در بزرگ‌ترین میدان ورزشی جهان محروم شدند. آلمان همچنین در تمدید ممنوعیت قبلی و پیامدهای جنگ جهانی اول از بازی‌های سال ۱۹۲۴ در پاریس هم محروم شد. سه سال بعد از پایان جنگ جهانی دوم، بازی‌های المپیک تابستانی ۱۹۴۸ در لندن برگزار شد که ممنوعیت آلمان و ژاپن را درنتیجه نقش آنها در جنگ جهانی دوم و ویرانی ناشی از آن به همراه داشت. آفریقای جنوبی هم از سال ۱۹۶۴ تا ۱۹۹۲ به دلیل تبعیض نژادی درنتیجه رژیم آپارتاید از بازی‌های المپیک محروم شده بود. این کشور تا اوایل دهه ۱۹۹۰ که قوانین آپارتاید آن درنهایت لغو و از دنیای ورزش کنار گذاشته شد. آفریقای جنوبی در سال ۱۹۹۲ به بازی‌های المپیک بازگشت. در سال ۱۹۷۲، زیمبابوه که در آن زمان به رودزیا معروف بود، به دلیل فشارهای بین‌المللی و اعتراضات علیه سیاست‌های تبعیض نژادی این کشور، از حضور در بازی‌های المپیک مونیخ محروم شد. دو کشور روسیه و بلاروس به دلیل ممنوعیت اعمال‌شده توسط کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) پس از حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲، فاقد نماینده بوده و ورزشکارانشان قادر به شرکت در بازی‌ها زیر پرچم کشورهایشان نیستند.

کمیته ملی المپیک دلیل محرومیت این کشورها را از حضور در المپیک خشونت، جنگ یا شراکت در جنگ اعلام کرده است. اقداماتی که هفت دهه است صهیونیست‌ها چندین برابر چیزی را که در کشورهای دیگر رخ داده در فلسطین انجام می‌دهند و ۱۰ ماه است که این جنایات بیشتر از قبل فقط در باریکه غزه، بزرگ‌ترین زندان جهان ادامه دارد اما نام اسرائیل نه‌تنها در لیست تحریمی‌های المپیک جایی ندارد که حتی رئیس جمهور فرانسه در بحبوحه جنگ غزه به ورزشکاران صهیونیست خوشامد می‌گوید.

۸۸ ورزشکار صهیونیست جزئی از بیش از ۱۰ هزار و ۵۰۰ ورزشکاری هستند که در المپیک پاریس شرکت دارند، آنها نه زیر پرچم پناهندگان که با پرچم و سرود خودشان پا به میدان رقابت‌ها می‌گذارند؛ ورزشکارانی که فقط ورزشکار نیستند، بلکه نظامی هستند و شریک جنگ به حساب می‌آیند، مثل پرچمدار صهیونیست‌ها در پاریس که تصویرش درکنار نتانیاهو و یادگاری نوشتنش روی بمب‌هایی که روی غزه می‌ریزند در فضای مجازی منتشر کرده است. شرکت صهیونیست‌ها در بازی‌های المپیک آن هم در بحبوحه نسل‌کشی در غزه که در آن حدود ۴۰ هزار نفر به شهادت رسیده‌اند، انتقادهای زیادی را برانگیخته است. درخواست ممنوعیت اسرائیل از مسابقات ورزشی اتفاق جدید نیست. گروه فلسطینی بایکوت، سلب سرمایه و تحریم‌ها (BDS) که از سال ۲۰۰۵ به‌دنبال تحریم‌های جهانی علیه اسرائیل به دلیل اشغال این رژیم در کرانه باختری، قدس شرقی و نوار غزه است، بارها از فیفا و کمیته بین‌المللی المپیک خواسته اسرائیل را از حضور در رویدادهای خود منع کنند. همچنین فیفا را به دلیل تحریم باشگاه‌هایی که از فلسطین حمایت کرده‌اند، محکوم کرده است. کسانی که خواستار این ممنوعیت حضور صهیونیست‌ها هستند می‌گویند اسرائیل که در پرونده خود در دیوان بین‌المللی دادگستری توسط آفریقای جنوبی به نسل‌کشی متهم شده باید با عواقب اقدامات خود روبه‌رو شود.

تحریم، اعتراض، سخن گفتن

از گروه‌های حقوق بشری گرفته تا ورزشکاران، تقاضاها برای تحریم صهیونیست‌ها به دلیل جنایاتی که در نوار غزه رخ می‌دهد، درحال افزایش است. کمیته المپیک فلسطین در نامه‌ای به توماس باخ، رئیس کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) درخواست کرد ورود صهیونیست‌ها به بازی‌های المپیک ممنوع اعلام شود. در همین حال که المپیک به‌طور رسمی آغاز شده، طوماری که توسط گروه حقوقی آواز مستقر در آمریکا راه‌اندازی شد، بیش از ۶۰۰ هزار امضا برای ممنوعیت رقابت صهیونیست‌ها در پاریس جمع کرده‌اند.

علاوه‌بر تظاهرات حمایت از فلسطین و اعتراض به حضور صهیونیست‌ها در پاریس که فعالان حقوق بشری قول داده‌اند درطول برگزاری بازی‌های المپیک، تظاهرات خیابانی گسترده‌ای برگزار کنند، امتناع ورزشکاران حامی فلسطین از رقابت با ورزشکاران صهیونیست یکی دیگر از مسائلی است که در این دوره از بازی‌ها بیش از پیش مورد بحث قرار گرفته؛ موضوعی که در دوره‌های قبلی المپیک و بازی‌های دیگر هم بوده و ورزشکاران را تا پای تحریم کشانده، مانند جودوکار الجزایری که به دلیل امتناع از رقابت با ورزشکار صهیونیست ۱۰ سال تحریم شد.

کامل هاواش، تحلیلگر مسائل سیاسی گفت: «اگر ورزشکاران به دلیل امتناع از بازی دربرابر رقبای صهیونیست تحریم شوند، بدان معناست که کمیته بین‌المللی المپیک با اجازه دادن به اسرائیل برای مشارکت و مجازات کسانی که دربرابر جنایت اسرائیل ایستاده‌اند، فلسطینی‌ها را مضاعف مجازات می‌کند، یکی با اجازه دادن به اسرائیل برای شرکت و سپس مجازات کسانی که در مقابل جنایات اسرائیل ایستاده‌اند و از رقابت‌های با اسرائیلی‌ها کناره‌گیری می‌کنند. برای بسیاری از ورزشکاران، انصراف از بازی‌ها یک موضع اخلاقی است و باعث می‌شوند آنها در سمت درست تاریخ قرار بگیرد.» امتناع از بازی دربرابر ورزشکاران اسرائیلی این موضوع را در چرخه اخبار جهانی مطرح می‌کند، اما هر ورزشکاری که این کار را انجام دهد با واکنش شدید کمیته ملی المپیک و کسانی که تحت سلطه اسرائیل زندگی می‌کنند، مواجه می‌شود.

ربکا اوکیف، یکی از ورزشکاران ایرلندی حامی فلسطین گفت: «اسرائیل از المپیک به‌عنوان فرصتی برای شست‌وشوی ورزشی نسل‌کشی که مرتکب می‌شوند، استفاده خواهد کرد. او از سکوت کمیته بین‌المللی المپیک انتقاد کرده و می‌گوید اگرچه کمیته ملی المپیک مدعی بی‌طرفی سیاسی است و اجازه تظاهرات سیاسی را نمی‌دهد، اما واقعیت موجود، استانداردهای دوگانه آشکار و اخلاق انتخابی را نشان می‌دهد.» او گفت که اقدامات قبلی کمیته ملی المپیک، ازجمله محرومیت آفریقای جنوبی و روسیه، توجیه روشنی برای حذف اسرائیل از بازی‌ها ارائه می‌کند. به گفته این ورزشکار «وقتی نقض منشور المپیک توسط اسرائیل انجام می‌گیرد و همچنین هر دو حکم دادگاه بین‌المللی دادگستری در مورد نسل‌کشی محتمل و اشغال غیرقانونی را بیان می‌کند، باید از حضور ورزشکاران صهیونیست‌ها جلوگیری شود.»

مبنای درخواست برای محرومیت رژیم

چند روز پس از انتشار ویدئوهایی از سربازان اسرائیلی که یکی از قدیمی‌ترین مراکز ورزشی غزه- استادیوم یرموک- را به یک اردوگاه موقت برای نگهداری زندانیان فلسطینی تبدیل کرده‌اند، اتحادیه فوتبال اردن از جامعه جهانی ورزش خواست تا اسرائیل را از شرکت در مسابقات منع کند. رژیم آپارتاید برای چندین دهه ورزشکاران و مربیان فلسطینی را هدف گلوله و مورد آزار و اذیت قرار داده، مجروح کرده و به شهادت رسانده و این امر در طول نسل‌کشی جاری تشدید شده است. از اکتبر ۲۰۲۳، صهیونیست‌ها با هدف از بین بردن حماس، جنگی را علیه غزه به‌راه انداخته‌اند. صهیونیست‌ها همچنین اماکن ورزشی فلسطین را به بازداشتگاه‌های جمعی تبدیل کرده‌اند.

۱۰ کشور به رهبری آفریقای جنوبی در دادگاه بین‌المللی دادگستری (ICJ) علیه اسرائیل شکایتی تنظیم و تل‌آویو را به ارتکاب نسل‌کشی فلسطینیان در غزه متهم کردند. دیوان به اسرائیل دستور داده که اقدامات پیشگیرانه برای توقف نسل‌کشی در غزه انجام دهد اما خواستار آتش‌بس فوری نشده است. چندین دانشگاه در سراسر اروپا، آسیا و ایالات‌متحده شاهد اعتراضات دانشجویان طرفدار غزه بوده است. با استناد به این دلایل، چندین گروه فعال مسلمان، نهادهای ورزشی، فعالان و سیاستمداران درخواست‌هایی مبنی‌بر ممنوعیت شرکت اسرائیل در المپیک ۲۰۲۴ پاریس مطرح کرده بودند. آنها استدلال می‌کنند تا زمانی که اسرائیل خواسته‌های آتش‌بس بین‌المللی را رعایت نکند، انجمن‌های ورزشی اسرائیل ازجمله تیم‌ها، باشگاه‌ها و شرکت‌کنندگان آن باید از شرکت در مسابقات بین‌المللی منع شوند. در همین راستا اتحادیه فوتبال فلسطین (PFA) در نامه‌ای به کمیته ملی المپیک و فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا) خواستار تحقیق در مورد جنایات اشغالگری علیه ورزش و ورزشکاران در فلسطین شد. این اتحادیه ادعا می‌کند که بیش از ۴۰۰ ورزشکار، مربی و مسوول از زمان آغاز جنگ توسط ارتش اسرائیل کشته یا زخمی شده‌اند.

اقدامات حامیان فلسطین

اعتراضات پراکنده به‌دنبال محرومیت اسرائیل از بازی‌های پاریس در سراسر جهان در جریان است. در سوئیس معترضان برای برجسته کردن بحران انسانی در غزه، نقاشی‌های قرمزی را روی دفتر کمیته بین‌المللی المپیک در لوزان کشیده‌اند. در فرانسه- که دومین جمعیت مسلمان در اروپای غربی را دارد- معترضان در مقابل دفتر کمیته بین‌المللی المپیک در پاریس اردو زده‌اند و به‌دنبال تحریم اسرائیل هستند. بنرهایی با مضمون «نسل‌کشی یک ورزش نیست» و «اسرائیل را تحریم کنید» توسط معترضان طرفدار فلسطین در خارج از دفتر کمیته بین‌المللی المپیک در سن دنیس نصب شده است.

کمیته ملی المپیک چه می‌گوید؟

در پاسخ به درخواست‌های ممنوعیت، تونی استنگوئت، رئیس کمیته سازماندهی المپیک ۲۰۲۴ پاریس گفت: «شما باید در جای خود بمانید، فکر نکنید بازی‌ها عصای جادویی است که همه مشکلات و درگیری‌های مسلحانه را حل می‌کند. بازی‌ها می‌توانند روابط را آرام و درها را برای گفت‌وگو باز کنند.»

اقدامات کشورها برای تحریم صهیونیست‌ها

کارشناسان می‌گویند کشورهای شرکت‌کننده و ورزشکاران می‌توانند بر اسرائیل و کمیته ملی المپیک فشار بیاورند. آنها می‌گویند ورزشکاران می‌توانند از سیاستمداران و نهادهای ملی ورزشی خود درخواست کنند تا بیانیه‌ای را در تحریم صهیونیست‌ها به کمیته بین‌المللی المپیک ارسال کنند. حامیان و تماشاگران می‌توانند جنبش BDS را دنبال و طومارها را امضا کنند، به سازمان‌هایی که خواستار اقدام علیه صهیونیست‌ها هستند ایمیل بزنند، به اعتراضات بپیوندند و حامیان تجاری را تحریم کنند. کارشناسان می‌گویند کشورها باید المپیک را تحریم کنند. چند کشور این کار را در زمانی که بازی‌ها در روسیه برگزار شده بود، انجام داده بودند. اگر بسیاری از کشورها تصمیم به انجام این کار بگیرند، کمیته ملی المپیک باید ممنوعیت حضور ورزشکاران اسرائیلی را در دستور کارش قرار بدهد. کارشناسان می‌گویند کمیته ملی المپیک باید اسرائیل را از بازی‌های المپیک و پارالمپیک حذف کنند و اگر سازمان‌ها قاطعانه عمل کنند، کشورها و ورزشکاران در چنین موقعیت‌هایی قرار نخواهند گرفت.

همبستگی با فلسطینی‌ها

کارشناسان موضوعاتی را درباره چگونگی ابراز همبستگی شرکت‌کنندگان با فلسطینی‌ها مطرح کرده‌اند. یکی از کارشناسان درباره وقتی که پرچم فلسطین در افتتاحیه بازی‌های المپیک برافراشته شد، گفت: «شک ندارم شنیدنی‌ترین صدا، صدای تشویق و تجلیل از تیم فلسطین هنگام برگزاری رژه بود. این اقدام قابل‌مشاهده‌ترین راه برای نشان دادن حمایت از فلسطین بود.» این کارشناس گفت از دیگر ابزارهای ابراز حمایت می‌توان به نمایش پرچم فلسطین یا چفیه توسط برندگان مدال همراه با پرچم خودشان اشاره کرد. اینها همه راه‌های قابل‌مشاهده برای حمایت از فلسطینی‌ها هستند. کشورهای حامی فلسطین می‌توانند پس از پایان بازی‌ها، تیم فلسطین را به کشورهایشان دعوت کنند تا همبستگی خود را نشان دهند و این بهترین پاسخ را به اسرائیل خواهد داد که فلسطینیان قربانی نیستند. این فلسطینی‌ها هستند که وجود دارند، فلسطینی‌ها با سربلندی و قد بلند راه می‌روند، پرچم خود را بالا می‌برند و برای پیروزی رقابت می‌کنند.

در چهارچوب دستورالعمل‌های آزادی بیان، ورزشکاران می‌توانند از هر فرصتی برای نام بردن از فلسطین درطول مصاحبه‌ها، کنفرانس‌های مطبوعاتی یا شبکه‌های اجتماعی استفاده کنند. درک پیام‌های کلیدی همبستگی فلسطین نیز در این زمینه کمک خواهد کرد. حامیان فلسطین می‌توانند پرچم این کشور را به اهتزاز درآورند، نمادهای مختلف فلسطینی را بپوشند و در تظاهراتی که در جامعه مدنی برگزار می‌شود، شرکت کنند.

سخن آخر اینکه بازی‌های المپیک نشان‌دهنده اوج حرفه‌ای بودن بیشتر ورزشکاران است و ورزشکاران فلسطینی از حمایت عدالت‌خواهان در سراسر جهان برخوردار خواهند بود. مهم‌تر از هر چیز، این است که دستاوردهای ورزشکاران فلسطینی به‌رسمیت شناخته شود، به‌ویژه در جهانی که هرگونه ظاهری از انصاف، شرافت، یا شرایط بازی برابر را از آنها سلب کرده است.